

CHÙM THƠ 223
CN 11 TN B, 14-6-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 4, 26-34)

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân chúng rằng: "Nước Thiên Chúa giống như người kia đã gieo hạt xuống đất: người đó ngủ hay thức, đêm hay ngày, hạt giống cứ đâm mầm và mọc lên thế nào người đó cũng không hay biết nữa. Đất tự nó làm cây lúa mọc lên: trước hết thành cây, rồi đâm bông, rồi kết hạt. Và khi lúa chín, người ấy liền gặt vì đã đến mùa".

Người còn phán: "Chúng ta sẽ lấy gì mà hình dung nước Thiên Chúa? Hay dùng dụ ngôn nào mà so sánh nước đó được? Nước đó giống như hạt cải, khi gieo xuống đất thì nhỏ bé nhất trong tất cả các hạt trên mặt đất. Nhưng khi gieo rồi, nó mọc lên thành cây rau lớn nhất, và đâm những cành to, đến nỗi chim trời có thể tới núp bóng được". Người dùng nhiều dụ ngôn như thế mà rao giảng lời Chúa cho họ, tùy sức họ có thể hiểu được, và Người chỉ nói với họ bằng dụ ngôn, nhưng khi ở riêng với các môn đệ, Người giải thích tất cả cho các ông.

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

LỜI TIN MỪNG

Địa cầu rộng lớn mênh mông
Tiếng con bé nhỏ lạc trong mơ hồ
Nhưng con tin, chẳng dám ngờ
Lời Tin Mừng sẽ vỡ bờ trần gian

Lời khiêm nhượng, lời dịu dàng
Lặng thầm, khe khẽ, âm vang nghìn trùng
Vì Lời quyền phép vô cùng
Từ trời cao thăm, bởi Nguồn Tình Yêu

Lời như hạt cải xíu xiu
Đáng Toàn Năng đã vãi gieo xuống đời
Lời mang sức mạnh khôn vờ
Ẩn trong thân phận nhỏ nhoi tầm thường

Gió mưa, giông bão, đoạn trường
Hạt mầm nhẫn nhục, kiên cường, xanh tươi
Thành cây cứu rỗi con người
Ngất cao trên núi rặng ngời thánh ân

Ôi! Cây Đại Thụ, hai ngàn năm
Bóng che mát cả gian trần đáng yêu

....

Nhớ ngày hạt cải xíu xiu

Hương Nam, 12-6-2015

BA CHUÔNG

CHÚA KHÔNG QUÊN

Mỗi niềm vui khôn thấu
Nhu hạt sương long lanh
Từ trời cao yêu dấu
Xõa xuống đời thêm xanh

Mỗi nỗi đau khôn thấu
Nhu hạt sương long lanh
Từ trời cao khoan hậu
Rơi thấm đẫm lòng lành

Mỗi mừng sâu vinh nhục
Nhu hạt sương long lanh
Có vô vàn hồng phúc
Cho hồn vượn ngọn ngành

Gieo con vào cõi thế
Tưởng, rồi Chúa ngủ quên
Bỏ mặc con dâu bề
Ai ngờ, Chúa kê bên

Mấy mươi mùa châu lệ
Tưởng đời đã tan tành
Không ngờ muôn ân huệ
Nhu ngàn sương long lanh

Lòng con quên, thì có
Chúa chẳng quên bao giờ
Người chờ con, nỗi nhớ
Nhớ ơn Chúa vô bờ...

Ba Chuông, 10-6-2015

HẠT CẢI TỪ TRỜI

Con là hạt cải từ trời
Chúa gieo xuống giữa lòng đời trần gian
Nhỏ xíu thôi, trong muôn vàn
Nhưng Người ban tặng chứa chan ân tình

Chúa muốn con, hãy biết mình
Được ơn huyền nhiệm thần linh tạo thành
Đầu là hạt cải vô danh
Cũng mang mầm sống tươi xanh cho đời

Vui mừng duyên phận nhỏ nhoi
Khiêm cung cảm tạ ơn trời vô biên
Mở lòng đón nhận ơn thiêng
Lớn lên xinh đẹp hồn nhiên mặn mà

Nhờ sương thánh sủng chan hòa
Đời con ngọt trái, thơm hoa dâng người
Chỉ trong khiêm nhượng mà thôi
Hồn con mới được lộc trời phong nhiêu

Bé tí teo, nhỏ xíu xiu
Nhưng là địa chỉ lòng yêu vô ngần
Cho con khiêm nhượng khoan nhân
Nhớ mình, hạt cải xin vâng ý trời

Ba Chuông, 09-6-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

TÌNH DÀI, TÌNH NGẮN

Mãi băn khoăn chuyện tình dài tình ngắn
Lúc chiều buông, khi đêm vắng, đơn côi
Ai cùng ai đi trọn kiếp con người
Ai yêu ai hồi hơi tàn, sức tận

Nơi tha hương, tình đời như ngó ngắn
Chốc nồng nàn, chốc nguội lạnh, trơ vờ
Mấy mươi năm chưa hiểu nỗi chữ ngờ
Ngờ sống chết, ngờ yêu vờ, yêu thật

Tạ ơn đời có một lần bệnh tật
Để ngộ ra tình dài nhất nơi đâu
Tạ ơn đời có sóng gió bể dâu
Mới hiểu thấu tình nào là tình ngắn

Tạ ơn đời có buổi chiều tắt nắng
Để người còn về cõi lặng trầm tư
Giọt sương khuya trên lá mỏng lác lư
Lung linh lắm điệu huyền như tình ái

Tình ngắn tình dài, tình nào còn mãi
Có chăng, tình của Tạo Hóa Toàn Năng
Vui lên nhé, chàng tục tử chờ trăng
Đừng nao núng, đừng băn khoăn, buồn bã...

gã tuần phiên, 09-6-2015

HỒ GIANG A

CHỒI NON HƯƠNG BÁ

chồi non hương bá xinh ơi
đừng buồn nhỏ bé trên đồi ly băng
có nghe sương mát thanh hằng
từ cao xa, cõi quyền năng tuôn tràn

cho chồi vươn dậy xanh ngàn
vạn cành muôn lá tỏa lan cao vời
biến thành đại thụ rợp trời
bóng che mát dịu khắp nơi gian trần

vui lên hương bá hồng ân
em là mẫu thức chồi thần Gies-sê
trong đêm đông, gió lạnh về
dương gian lặng lẽ bỗng nghe nẩy mầm

vui lên ai ấy thì thâm
tiếng yêu khe khẽ thâm tâm chân tình
biết mình tuyệt phẩm thọ sinh
tạ ơn, tín thác, trung trinh yêu nồng

ngước nhìn lên, đỉnh đồi hồng
tôn vinh thập tự tấm lòng trời cao
ấy chồi khiêm hạ thuở nao
muôn dân nay khát tìm vào trú thân

chồi non hương bá xinh ngàn
tình yêu từ cõi thanh hằng trào tuôn...

ả giang hồ, 11-6-2015

LỚN LÊN TRONG CHÚA

vẫn biết mình là giang hồ đây đó
nhưng hằng tin Chúa chẳng bỏ rơi con
vẫn thấy mình là tàn tạ héo hon
nhưng ý nghĩa hơn khi còn nhan sắc

đi trong đám lưu manh tội tệ nhất
hiểu mình còn chút chân chất, đáng thương
có đờn đau cùng cực giữa đời thường
mới cảm thấu nỗi đoạn trường bi thảm

có tang thương trên dòng đời ảm đạm
hiểu lòng mình đã vô cảm biết bao
có xót xa, cay đắng lệ tuôn trào
mới ngộ lẽ cần trao nhau lòng mến

có nhục nhã, có xấu xa, hồ thẹn
mới biết mình đã trơ trên khinh khi
có ghét ai thói ngạo mạn kiêu kỳ
mới vỡ ra chút gì là khiêm hạ

.....

một kiếp người tưởng như là đầy đọa
mà hóa ra, ơn phúc cả vô biên
nếu ngô nghê, ngây dại, hay cuồng điên
mà được lớn lên trong tình yêu Chúa
thì xin Chúa cho con giang hồ nữa
mãi hằng tin Chúa chẳng bỏ rơi con
dẫu thấy mình là tàn tạ héo hon
nhưng ý nghĩa hơn khi còn nhan sắc

ở giang hồ, 10-6-2015

M. SAO KHUÊ

MÙA GẶT

kìa mùa gặt đã đến nơi
chứ nào ai hẹn qua đời mà chi
cây sinh hoa trái diệu kỳ
để mà dâng hiến, huyền vi, việc trời

xin đừng xao xuyên người ơi
chẳng là hạt giống gieo nơi phàm trần
với muôn hồng phúc thánh ân
âm thầm vượt khó vươn thành cây cao

tình yêu huyền nhiệm biết bao
làm cho hạt giống dồi dào trái hoa
ấy một đời, đã đi qua
ơn mưa, nghĩa nắng sương sa tràn trề

lộc trời vạn dặm sơn khê
lẽ nào đành đoạn ngày về tay không
ít là một nửa nụ hồng
nhiều thì vạn hạt trăm bông chín vàng

người ơi, tình đã trao ban
chồi non mụm múp ẩn ngàn sức thiêng
để ngày tàn cuộc truan chuyên
về vui thanh thảo nơi miền trường sinh

mùa gặt vàng, những sinh linh
lòng trời vui đón người tình kiên trung

M. Sao Khuê, 11-6-2015

LỜI QUYỀN PHÉP

Không có sức mạnh nào
Có thể cứu thoát tôi
Chỉ trong Lời Thiên Chúa
Tôi được sống đời đời

Lời hóa thành nhục thể
Nhu hạt giống tốt tươi
Gieo vào trong trần thế
Rất nhỏ bé mà thôi

Nhưng Lời đầy sức mạnh
Khiến núi đá vỡ đôi
Vì Lời là chí thánh
Xóa tội lỗi loài người

Tôi tin Lời quyền phép
Bởi Lời hiếu tình tôi
Dẫu thấp hèn khép nép
Lời cất tiếng gọi mời

Tôi theo Lời đi mãi
Đến khắp nơi xa vời
Vòng gai lòng nhân ái
Cùng cay đắng ngậm môi

Tôi vui mừng khôn xiết
Lời quăn quýt bên tôi
Một mối tình tha thiết
Tôi không thể xa rời

Không có sức mạnh nào
Có thể cứu thoát tôi
Chỉ trong Lời Thiên Chúa
Tôi được sống đời đời

M. Sao Khuê, 09-6-2015

